

PRINCIPLES OF CROSS-LINGUISTIC CULTURAL COMPARISON OF ARMENIAN AND ENGLISH EMOTIONAL-ATTITUDINAL EXPRESSIONS

GOHAR GRIGORYAN

National Academy of Sciences of the Republic of Armenia

International Scientific-Educational Center

Head of the Chair of Foreign Languages

PhD in Philological Sciences, Associate Professor

gohar.grigoryan@isec.am

DOI: 10.54503/2579-2903-2022.2-52

Abstract

Historically, there have been two approaches to interjections. First, as spontaneous verbal expressions that denoted emotional or mental states, later they were seen within the framework of verbal description. And indeed, interjections have natural expressive and symbolic-relative and communicative contents, which theoretically need to be reconciled to replace the contradiction between the mentioned approaches with a transition. For this purpose, it is necessary to examine emotional-attitudinal expressions (hereinafter EAEs) not only from the point of view of a single language but also from the point of view of cross-linguistic and intercultural comparison.

It is possible to study both semantic-pragmatic features of interjections and modal words of Armenian and English from three perspectives.

- a. what they convey;
- b. how they relate to general conversation;
- c. what language structure they can have.

F. Ameka [1, p101-118] and A. Wierzbicka [2, pp. 155-192] claim that they are semantically diverse linguistic units and have a certain conceptual content.

Another group of linguists, for example, E. Goffman, believes that they are tokens in a broad sense devoid of linguistic meaning [3, pp. 115-157], as they can only exist with the help of accent and paralinguistic means.

These two approaches allow us to assume that EAEs have a border location between linguistic and non-linguistic forms of human activity.

The article comprises the obvious cross-linguistic commonalities such as onomatopoeic words, more complex communicative expressions, volitional and epistemic emotional-attitudinal expressions, volitional-communicative features, and not only not always primary-speech emotional-attitudinal expressions. Another feature of cross-cultural pairing is the ratio of emotional and evaluative, in other words, spontaneous-unconscious and conscious-attitudinal components in EAEs.

Thus, in addition to well-known structural, syntactic and communicative approaches, EAEs can be classified in a cross-linguistic comparison according to the following linguistic and cognitive features.

- 1) degree of consciousness; 2) address; 3) the value attitude towards the reported material**

It is also possible to classify EAEs by types of emotions and attitudes/feelings. So, all EAEs can be classified according to the features mentioned above, one of which has a cognitive, the other- public-cultural, and two have communicative significance. Each of

these classes has its order and is presented as the basis of a complex cross-linguistic pairing of EAEs. To what extent will it be possible to typify EAEs containing this or that set of features as communicative units? It will be possible to find out only through the cross-linguistic comparison of specific examples and quantitative studies of linguistic data.

Keywords and phrases: Emotional-attitudinal expressions, cross-linguistic comparison, cognitive features, degree of consciousness, spontaneous expressions, communicative significance.

**ՀԱՅԵՐԵՆԻ ԵՎ ԱՆԳԼԵՐԵՆԻ ՀՈՒԶԱԳՆԱՀԱՏՈՂԱԿԱՆ
ԱՐՏԱՀԱՅՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՄԻՋԼԵԶՎԱՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ
ՀԱՄԵՄԱՏՈՒԹՅԱՆ ՍԿԶԲՈՒՆՔՆԵՐԸ**

ԳՈՀԱՐ ԳՐԻԳՈՐՅԱՆ

ՀՀ Գիտությունների ազգային ակադեմիայի
գիտակրթական միջազգային կենտրոնի
օտար լեզուների ամբիոնի վարիչ,
բանասիրական գիտությունների թեկնածու, դոցենտ
gohar.grigoryan@isec.am

Համառոտագիր

Պատմականորեն ձայնարկությունների կամ միջարկությունների նկատմամբ եղել է երկու տիպի մոտեցում. նախ՝ որպես խոսքային ինքնաբերական արտահայտություններ, որոնք նշանակել են զգացական կամ մտավոր վիճակներ, ապա՝ դրանք դիտվել են բառային բնութագրման շրջանակներում: Եվ, իսկապես, ձայնարկությունները պարունակում են ինչպես բնական արտահայտչական, այնպես էլ նշանային՝ վերաբերական և հաղորդակցական բովանդակություն, որոնք տեսականորեն հաշտեցնելու անհրաժեշտություն կա՝ հիշատակված մոտեցումների միջև եղած հակասությունը անցումով փոխարինելու համար: Այդ նպատակով անհրաժեշտ ենք համարում հուզագնահատողական արտահայտությունները (այսուհետ՝ ՀԳԱ) քննել ոչ միայն մեկ լեզվի, այլև միջլեզվամշակութային զուգադրության տեսակետից:

Թե՛ հայերենի ձայնարկությունները և եղանակավորող բառերը, թե՛ անգլերենի միջարկությունների իմաստաբանական և գործաբանական առանձնահատկությունները հնարավոր է ուսումնասիրել երեք տեսանկյունից.

ա. ի՞նչ են հաղորդում դրանք,

բ. ինչպե՞ս են հարաբերվում ընդհանուր խոսընթացին,

գ. լեզվական ի՞նչ կազմություն կարող են դրանք ունենալ:

Ֆ. Ամեկան **[1, p101-118]** և Ա. Վեժբիցկան **[2, էջ 155-192]** պնդում են, որ դրանք իմաստաբանորեն բազմազան լեզվական միավորներ են և ունեն որոշակի հասկացական բովանդակություն:

Լեզվաբաններից Է. Գոֆմանը, օրինակ, կարծում է, որ դրանք լեզվական իմաստից զուրկ լայն իմաստով նշանային *արարողություններ* են **[3, էջ 115-157]**, քանի որ առկայանում են առոգանական և այլ հարալեզվական միջոցների օգնությամբ միայն:

Այս երկու մոտեցումները թույլ են տալիս ենթադրել, որ ՀԳԱ-ները մարդու գործունեության լեզվական և ոչ լեզվական ձևերի միջև սահմանային տեղ են զբաղեցնում:

Միջլեզվական ակնհայտ ընդհանրություններից են բնածայնական արտահայտությունները, ինչպես նաև ավելի բարդ հաղորդակցական արտահայտությունները, կամային և իմացական ՀԳԱ-ները:

Միջլեզվամշակութային զուգադրության մեկ այլ հատկանիշ է ՀԳԱ-ներում հուզականի և գնահատողականի, այլ կերպ, ինքնաբուխ-անգիտակցական և գիտակցված-վերաբերմունքային բաղադրիչների հարաբերակցությունը:

Այսպիսով, ՀԳԱ-ները, բացի քաջաճանոթ կառուցվածքային, շարահյուսական և հաղորդակցական մոտեցումներից, միջլեզվական համեմատության մեջ կարելի է քննել՝ ըստ հետևյալ լեզվաճանաչողական հատկանիշների.

1. ըստ գիտակցվածության աստիճանի,

2. ըստ հասցեագրման,

3. ըստ հաղորդվող նյութի նկատմամբ արժեքային վերաբերմունքի:

Ուրեմն՝ բոլոր ՀԳԱ-ները կարելի է դասակարգել ըստ վերը նշված հատկանիշների, որոնցից մեկն ունի ճանաչողական, մեկը՝ հանրամշակութային, իսկ երկուսը՝ հաղորդակցական նշանակություն: Այս դասերից յուրաքանչյուրը համապատասխանաբար ունի իր կարգերը և ներկայանում է որպես ՀԳԱ-ների միջլեզվական համալիր զուգադրության հիմք: Թե որքանով հնարավոր կլինի տիպականացնել հատկանիշների այս կամ այն փունջը պարունակող ՀԳԱ-ները որպես հաղորդակցական միավորներ, հնարավոր կլինի պարզել միայն կոնկրետ օրինակների միջլեզվամշակութային զուգադրման և լեզվախոսքային տվյալների քանակական հետազոտությունների միջոցով:

Բանալի բառեր և բառակապակցություններ. հուզագնահատողական արտահայտություններ, միջլեզվական համեմատություն, ճանաչողական առանձնահատկություններ, գիտակցվածության աստիճան, ինքնաբուխ արտահայտություններ, հաղորդակցական նշանակություն:

ПРИНЦИПЫ КРОСС-ЛИНГВОКУЛЬТУРНОГО СОПОСТАВЛЕНИЯ АРМЯНСКИХ И АНГЛИЙСКИХ ЭМОЦИОНАЛЬНО-ОЦЕНОЧНЫХ ВЫСКАЗЫВАНИЙ

ГОАР ГРИГОРЯН

Национальная академия наук Республики Армения
Международный научно-образовательный центр
заведующая кафедрой иностранных языков МНОЦ НАН РА
кандидат филологических наук, доцент
gohar.grigoryan@isec.am

Аннотация

Исторически сложилось два подхода к междометиям. Сначала как спонтанные словесные выражения, обозначавшие эмоциональные или психические состояния, позднее они стали рассматриваться в рамках словесного описания. И действительно, междометия содержат как естественно выразительное, так и символически-относительно-коммуникативное содержание, которое теоретически необходимо согласовать, чтобы заменить противоречие между указанными подходами переходом. Для этого необходимо рассматривать эмоционально-оценочные выражения (далее ЭОВ) не только с точки зрения одного языка, но и с точки зрения межъязыкового и межкультурного сопряжения.

Как семантико-прагматические особенности междометий, так и модальные слова армянского и английского языков можно изучать с трех позиций:

- а) что они передают;
- б) как они относятся к общему разговору;
- в) какую языковую структуру они могут иметь.

Ф. Амека [1, с. 101-118] и А. Вежицкая [2, с. 155-192] утверждают, что они являются семантически разнообразными языковыми единицами и имеют определенное концептуальное содержание.

Другая группа лингвистов, например, Э. Гоффман считает, что они являются символами в широком смысле, лишенными лингвистического смысла [3, с. 115-157], поскольку они могут существовать только с помощью акцента и паралингвистических средств.

Эти два подхода позволяют предположить, что ЭОВ занимают пограничную позицию между лингвистическими и нелингвистическими формами человеческой деятельности.

В статье выявлены очевидные межъязыковые общности, такие как звукоподражательные слова, более сложные коммуникативные выражения, волевые и эпистемические ЭОВ, волевые-коммуникативные особенности, но не только и не всегда первично-речевые ЭОВ. Еще одной особенностью межкультурного сопряжения является соотношение эмоционально-оценочного, иными словами, спонтанно-бессознательного и сознательно-оценочного компонентов в ЭОВ.

Таким образом, в дополнение к хорошо известным структурным, синтаксическим и коммуникативным подходам, ЭОВ можно классифицировать в межлингвистическом сравнении по следующим лингвистическим когнитивным признакам:

- 1) степень осознанности;
- 2) адресность;

3) ценностное отношение к сообщенному материал.

Можно также классифицировать ЭОВ по типам эмоций и отношений/чувств, так что все ЭОВ можно классифицировать по вышеупомянутым признакам, один из которых имеет когнитивный, другой - общественно-культурный, а два из них - коммуникативное значение. Каждый из этих классов, соответственно, имеет свой собственный порядок и представлен как базис комплексного межъязыкового сопоставления ЭОВ. В какой степени можно будет определить ЭОВ, содержащие тот или иной набор признаков в качестве коммуникативных единиц, можно будет выяснить только путем кросс-лингвокультурного сопоставления конкретных примеров и количественных исследований лингвистических данных.

Ключевые слова и словосочетания: эмоционально-оценочные высказывания, кросс-лингвокультурное сопоставление, когнитивный признак, уровень сознания, спонтанный, языковой стереотип.

Introduction

The emotional-attitudinal system of speech is one of the most complex subsystems of the linguistic reflection of the general cognitive system, in which different regulation degrees of linguistic cognition are visible. Armenian and English grammarians recognize that interjection-evaluative phrases remain undefined in meaning and form as single words or clusters of words.

Indeed, Ed. Sapir [4, pp.3-5] sees them as "no more than one of the decorations of the complex texture of language".

D. Crystal [5, pp.8-12] explains their existence in speech with the need to express emotional or voluntary state. They always appear as a string in speech; in writing, they are separated by a comma.

However, while describing their structure, primary and secondary concepts [6, p.103] are used to subcategorize in one class vocal onomatopoetic uninflected language units from units with verbal, inflectional orders [7, pp.101-118].

ex. Arm. գրողուցու~ի, Տէր Աստուծ,

Engl. *Hell, shit, etc.*:

Goffman considers all these EAEs as "half-words" [8, pp.124-157], which are reactive both in origin and in their role in speech; that is, they represent a response to a particular motivation or become motivations themselves. Having different opinions on the issue of their being part of speech, representatives of both approaches agree that they can be serial units, so they can also become a separate sentence or, more precisely, as a speech unit, a phrase. (Furthermore, both sides admit that expressing emotional and mental states directly depends on linguistic and cultural conventions.

On the other hand, they directly express an individual's mental and linguistic state, so in many cases, they present obvious cross-linguistic commonalities. They are mostly the so-called primary emotional-attitudinal expressions.

Հայերեն

զգվանք – Յա իւք,

զարմանք – Աստուծ,

ցաւ – Ախ/ուհ

Անգլերեն

անգլ. *Yuk!*

անգլ. *Wow, oh!*

անգլ. *Ouch!*

Among the obvious cross-linguistic commonalities are sound words/expressions: to scold, silence-ss-ss, shh, sus, ps/pisht, and natural consonants expressed in human speech: hap-chi, uh-um, etc.

Also, more complex cross-linguistic commonalities are communicative expressions, such as volitional and epistemic emotional-attitudinal expressions.

• to attract attention	հայ. Ը-հը՛ւ	անգլ. <i>Ahem!</i>
• to silence	հայ. Սը՛ւ-սս, շը՛շ-շշ	անգլ. <i>psst!, shh!</i>
• disappointment	հայ. է՛-է՛հ	անգլ. <i>Eh!</i>
• agreement	հայ. ը-հը՛	անգլ. <i>u-hum!:</i>

In other words, as G. Jahukyan [9, p.362] mentions, in terms of symbolic-communicative content, they have emotional, evaluative and vocative meanings.

Let's recall complete words such as *yes, no, aha, neha, ok*, and other semantic units that perform a similar function and act separately, connected and semantically different, and even ones with varying orders of inflexion.

Seemingly identical, simple primary emotional-attitudinal expressions depend on the dictates of discourse and cultural conventions. It is, therefore, wrong to think that they are absolute generalities and do not have linguistic and cultural variants. For example,

Armenian *իւ՛յ* or English wow! Interjections can express the following in different situations.

Natural reaction -positive/negative Wow, I couldn't even imagine!

Unexpectedness—... and, wow, there he was coming!

Surprise—Wow! You've already done your homework!

Amazement. – Wow! How beautiful is this book!

Tiredness; boredom; disappointment, etc

Thus, we can consider the phonetic feature as one of the stable criteria of cross-linguistic cultural combination, which has invariants and variants.

As mentioned above, the next differentiated feature is volitional-communicative, but not only and not always primary-speech emotional-attitudinal expressions. In other words, EAEs have both a relative and expressive meaning in content and aimed to reflect the phenomena of the external world and express feelings, thoughts and will. On the one hand, they mean, on the other hand, they represent, and on the third hand, they indicate their content plan. In contrast to expressions made up of full-meaning words, which mean one thing and implicitly express something else, for example, arm. *յո՛ւնի* or *ձե՛նք*, and to express a warning, we either need to explain with additional expressions or use extralinguistic means. All these components are expressed in one language form of EAE. On the one hand, they represent invariable semantic and functional features; on the other, they differ according to language and culture.

Ex,

Arm.	English
<i>Լսի՛ր:</i>	<i>Listen! Look here!</i>
<i>Զգո՛ւյ՛:</i>	<i>Look out! A car is coming at you!</i>
<i>Հեռո՛ւ:</i>	<i>Off!</i>
<i>Կոնի՛ր-գնա՛:</i>	<i>Get out, get off!</i>
<i>Հեռացե՛ք:</i>	<i>Leave me alone!</i>

Examples show that these expressions may have stylistic variations due to the cultural environment. The agreement with the context allows us to assume that the pragmatic side of the issue is of particular interest and that it can be a separate, extensive research subject within the boundaries of cross-linguistic pragmatics.

Another feature of cross-cultural pairing is the ratio of emotional and evaluative, in other words, spontaneous-unconscious and conscious-attitudinal components of EAEs. By logically decomposing the widely used Armenian expressions *ոո՛ո լսի՛-է՛, ա՛յ քեզ քա՛ն, հա՛յ սի՛ն տե՛ն, լսի՛ր է՛ի, օ՛, զգո՛ւյ՛, սխալարդա՛յ, տաշտի՛ն, ա՛նք-հա՛, or well known English *Oh, my God!, Wow! Gee! Whoops!, Hurray! Dear me! Ouch! Bah! Ooh-la-la!* from the semantic components of expressions, we can see that there are basically two: expression of emotions and evaluative attitude. Both components have communicative value because they draw the other person's attention to this or that state and attitude of the speaker, and sometimes they draw attention.*

Methods of Classification and Study

The elements of emotion and evaluative attitude are common to all humanity. They are fixed in our consciousness with linguistic symbols to the extent that they are essential and applicable in our activities.

Thus, in addition to well-known structural, syntactic and communicative approaches, EAEs can be classified in a cross-linguistic comparison according to the following linguistic and cognitive features;

1. *degree of consciousness*;

- a. spontaneous-unconscious - interjections,
- b. semi-conscious – or/and,
- c. evaluative – modal words/ expressions

2. *addressing*;

- a. spontaneous - the expression of one's state,
- b. conscious expression of emotion/appreciation of the communicative situation,
- c. emotional-evaluative attitude towards the real or conditional speaker: vocatives, forms of address, rhetorical vocatives,
- d. emotional-evaluative attitude regarding the information given or received, the topic or material;

3. *the evaluative attitude towards the reported material*;

- a. positive, from contentment to joy,
- b. negative, from fear to anger and rage;
- c. unclassified or uncertain: surprise, fear, bewilderment, ignorance, etc.:

Finally, it is also possible to classify EAEs by types of emotions and attitudes/feelings, but classifying linguistic realities on this basis is impractical, as an almost infinite number of speech situations generate an equally large set of emotions.

The number of primary or basic emotions in philosophical sources from antiquity ranges from six to ten with different interpretations: surprise, joy, admiration, indifference, anger, fear, hatred, etc.

Finally, a purely statistical description can become the basis of cross-cultural comparison, providing information about the synchronous movement of EAEs in a language.

We also include the mentioned frequency and diversity statistical feature for further studies

4. *According to the frequency of use and the degree of fixation in the consciousness of language speakers*

- a. eventual;
- b. typical of a particular layer of language speakers and limited by certain universal factors: dialect or slang;
- c. typical to the given language culture.

Another principle of classification or characterization can be considered the expressiveness of EAEs. By expressiveness, some scientists mean the means of linguistic manifestation of emotionality and different attitudes in semantic (A. Bagratuni, N. Kharchenko), syntactic (O. Alexandrova), stylistic or language poetry (G. Jahukyan, M. Kozhina), sociolinguistic and psycholinguistic views [10,1997]. In general, expressiveness is a concept that performs the function of stylistic colouring. Accordingly, it uses all the features specific to stylistic expressions.

Thus, the features mentioned above, which are organized according to human cognition and communication and cultural categories, can serve as a basis for cross-linguistic comparison. For cross-linguistic comparison and the identification of variants caused by language culture, it is also advisable to use the psycholinguistic template of a linguistic sign, which includes both the classical conceptual, factual and semantic components of a linguistic sign, as well as its factual, popular cultural and other

conventional semantic applications and possible displacements of these semantic components.

So, all EAEs can be classified according to the features mentioned earlier, one of which has a cognitive, the other- public cultural, and two have a communicative significance. Each of these classes has its own order and is presented as the basis of a complex cross-linguistic pairing of EAEs. To what extent it will be possible to typify EAEs containing this or that set of features as communicative units will be possible to find out only through the cross-linguistic comparison of specific examples and quantitative studies of linguistic data.

Let's add one more observation regarding the possibilities of structural and formal characterization of EAEs. We partially mentioned above that along with the increase in the awareness of the emotional-attitudinal expressions, the structural characteristics of the emotional-attitudinal expressions expand and become more complex. Higher reflective linguistic, logical units are used than emotional exclamations to express an evaluative attitude. With the predominance of the evaluative component, abstract nouns appear in the emotional-attitudinal expressions, and the part-of-speech range of these expressions is enriched; exaggerations, metaphors and other stylistic devices expressing value and aesthetic meanings are used.

Conclusion

This logical development leads us to conclude that from a genealogical, semantic, and pragmatic point of view, blessings, wishes and curses can also be classified as higher EAEs. Moreover, as proof of the mutual conversion between the latter and primitive sounds(and therefore belonging to the same part of the speech paradigm), it is worth mentioning such exclamations that are frequently used in several languages; initially, they were abbreviated versions of wordy prayers, blessings or curses.

ex. Armenian *Մեղաւ~: Գրո~դ: Կեկու՛ղդ: Տաւրի՛ն...:/ Փա~ռք, etc.*

English expression Gee! Cheers! Golly Bless! Goddamn! Damn are built on the same principle.

Thus, the emotional evaluation system of human speech can be safely considered a subsystem of its general pragmatic system, just like the public-ethical norms of speech.

This sketch of the order-conceptual boundaries of EAEs is sufficient to recognize them as a separate means of forming consciousness through speech, that is, linguistic regulation of the psyche.

Moving from the elementary to a complex stage of language cognition, they include onomatopoetic words, speech-forming indicators, and intermediate expressions in the same paradigm.

References

1. Ameka F., Interjections: The universal yet neglected part of speech, *Journal of pragmatics* 18, 1992, pp.101-118.
2. Wierzbicka A. The semantics of Interjection. *Journal of Pragmatics* 18/2; 1992, pp.159-192.
3. Goffman E., *Forms of Talk*, Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1981, pp. 124-157.
4. Sapir Ed., *Language, An Introduction to the study of Speech*, Cambridge University Press 2014, pp 3-5.
5. Crystal D., *Phonaesthetically speaking*, *English Today* 42, 1995, pp. 8-12.
6. Jespersen O., *A Modern English Grammar on Historical Principles*, Vol. 6- Morphology, G. Allen & E. Munksgard, London, 1965 / on CD-ROM, version 1.01, OUP, Oxford, 1992
7. Ameka F., Interjections: The universal yet neglected part of speech, *Journal of pragmatics* 18, 1992, pp. 101-118.
8. Goffman E., *Forms of Talk*, Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1981, pp. 124-157.
9. Ջահուկյան Գ., Ժամանակակից հայերենի տեսության հիմունքները, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., Եր. 1974, էջ 362:7¹
- ¹⁰. Леонтьев А., *Психология общения*. М.: Смысл, 1997.